

Article 4. *Jurisdicció concurrent.*

1. Quan els tribunals espanyols de la jurisdicció ordinària o militar siguin competents, d'acord amb les respectives normes orgàniques i processals, per jutjar fets compresos en l'àmbit d'aplicació de l'Estatut del Tribunal internacional per a Ruanda, han d'iniciar o continuar les actuacions, mentre el Tribunal internacional no els requereixi que se n'inhibeixin.

2. Rebut el requeriment d'inhibició, el jutge o tribunal ha de suspendre el procediment i, sens perjudici de continuar coneixent d'actuacions urgents, ha de trametre les actuacions a l'Audiència Nacional, que ha d'emetre resolució d'inhibició en favor del Tribunal internacional per a Ruanda. Els òrgans judicials militars, si s'escau, han de trametre les actuacions, per mitjà del Tribunal Militar Central, a l'Audiència Nacional.

3. L'Audiència Nacional pot desestimar el requeriment quan el fet no entri en l'àmbit de competència temporal o territorial del Tribunal internacional per a Ruanda.

4. Cap jutge o tribunal espanyol no pot plantejar conflictes jurisdiccionals al Tribunal internacional per a Ruanda, i s'ha de limitar a exposar les raons que considera que fonamenten la seva competència.

Article 5. *Principi «non bis in idem».*

Les persones jutjades a Espanya poden ser-ho també pel Tribunal internacional per a Ruanda, pels mateixos fets, si la qualificació donada pels tribunals espanyols no es fonamenta en les tipificacions que preveu l'Estatut del Tribunal internacional.

Article 6. *Detenció i lliurament.*

1. Qualsevol persona que es trobi en el territori espanyol contra la qual s'hagi confirmat una acusació i contra la qual la Sala de Primera Instància del Tribunal internacional per a Ruanda hagi dictat una ordre de detenció, ha de ser detinguda i informada dels càrrecs que se li imputen pel Jutjat Central d'Instrucció de l'Audiència Nacional.

2. L'Audiència Nacional n'ha d'acordar el lliurament, sense necessitat de procediment formal d'extradició, i especificar en la mateixa resolució la durada màxima de la presó provisional que és procedent segons la legislació espanyola.

Article 7. *Compareixença davant el Tribunal internacional per a Ruanda.*

1. Les persones citades perquè compareguin davant el Tribunal internacional per a Ruanda, en qualitat de testimonis o perits, tenen la mateixa obligació de compareixer que l'exigida per compareixer a Espanya.

2. El Ministeri de Justícia ha d'avançar les despeses que calguin per a la compareixença.

3. Espanya garanteix la immunitat i la inviolabilitat de les persones en trànsit per compareixer davant el Tribunal internacional per a Ruanda.

Article 8. *Compliment de penes.*

1. Si Espanya fa la declaració prevista en l'article 26 de l'Estatut del Tribunal internacional per a Ruanda, hi ha d'especificar que seguirà el procediment de compliment de la pena i que aquesta pena no pot passar del

màxim previst per a les penes privatives de llibertat a Espanya.

2. Els jutges de vigilància penitenciària han d'informar l'Audiència Nacional, i aquesta, el Ministeri de Justícia, de qualsevol incidència significativa en el compliment.

3. Quan s'iniciï un expedient d'indult o commutació de la pena, el Ministeri de Justícia ho ha de fer saber al Tribunal internacional per a Ruanda, i no pot adoptar cap resolució fins que no es pronunciï el Tribunal internacional. El Ministeri de Justícia ha de denegar el benefici si així ho decideix el Tribunal.

Disposició final única. *Vigència.*

1. Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Aquesta Llei roman en vigor fins a la dissolució del Tribunal internacional per a Ruanda, sens perjudici dels efectes que es derivin de l'aplicació de l'article 8.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 1 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

15583 *LLEI 20/1998, d'1 de juliol, de reforma del règim jurídic i fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva de naturalesa immobiliària i sobre cessió de determinats drets de crèdit de l'Administració General de l'Estat.* («BOE» 157, de 2-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Tot i que la redacció inicial de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, en l'article 1.2 preveia la possibilitat que es constituïssin institucions d'inversió col·lectiva de caràcter no financer, la regulació efectiva de les institucions d'inversió col·lectiva de naturalesa immobiliària no es va fer fins a la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària.

La regulació d'aquestes entitats es va completar posteriorment a títol reglamentari amb el Reial decret 686/1993, de 7 de maig, pel qual es va modificar el Reglament de la Llei 46/1984, amb la precisió del règim de les societats i els fons d'inversió immobiliària, i l'Ordre ministerial de 24 de setembre de 1993.

Les cauteles i les garanties que estableix aquest grup normatiu amb la finalitat fonamentalment de protegir-ne els partícips han impedit un desenvolupament adequat d'aquestes institucions, cosa que deriva, lògicament, en l'incompliment de l'objectiu per al qual van ser creades,

ja que, com assenyala l'exposició de motius de la Llei 19/1992, de 7 de juliol, constitueixen una «peça de la política governamental d'habitatge.»

Per aquest motiu la disposició addicional dissetena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, conté un mandat perquè el Govern presenti «en el termini de seixanta dies, un projecte de llei que modifiqui el règim jurídic i fiscal de les societats d'inversió immobiliària i dels fons d'inversió immobiliària amb la finalitat d'incentivar de manera més important la inversió en habitatges destinats a l'arrendament.»

En consideració a aquest mandat, aquesta Llei conté diverses mesures per afavorir el desenvolupament de les institucions d'inversió col·lectiva de naturalesa immobiliària, amb la finalitat expressada de contribuir al desenvolupament del mercat de lloguer d'habitatges.

Aquesta Llei s'ha de completar amb altres mesures de rang reglamentari que, després de ser aprovades, s'han d'adoptar amb la mateixa finalitat, la importància de les quals per al funcionament de les entitats s'ha de tenir en compte, tot i que les normes siguin d'un rang inferior.

Les modificacions que introdueix aquesta Llei són, en síntesi, les següents:

1. Des del punt de vista financer, s'estableix la possibilitat, amb les precisions que es fixin posteriorment per reglament, tant de fer aportacions en espècie com d'adquirir immobles no acabats.

Així mateix, i sempre amb la deguda transparència i limitació de possibles conflictes d'interès, s'admet que en determinats supòsits pugui concórrer en una mateixa persona la doble condició d'inversor —en les dues fórmules d'accionista o partícip— i d'arrendatari.

Finalment, i tenint molt en compte el caràcter semi-líquid de la inversió, es disposa la possibilitat de flexibilitzar els terminis per assolir els coeficients d'inversió obligatòria en immobles.

2. Per evitar la rigidesa que implicava exigir, per a l'aplicació del tipus de gravamen de l'1 per 100 en l'impost sobre societats, que les institucions tinguessin com a objecte social exclusiu la inversió en habitatges per ser arrendats, s'admet l'aplicació d'aquest tipus impositiu quan la inversió en habitatges assoleixi el 50 per 100 de l'actiu durant tot el període impositiu.

Amb aquest percentatge s'assegura suficientment que l'objecte d'aquestes entitats sigui la inversió en habitatges de lloguer, i en flexibilitza el funcionament per a l'èxit de l'objectiu.

3. Atesa la seva enorme importància social, s'admet que les institucions d'inversió immobiliària facin inversions en residències universitàries i en residències de la tercera edat tot i que, de fet, no es puguin conceptuar d'habitatges. Cal establir per reglament els requisits que han de complir les inversions esmentades perquè no es desviïn de la finalitat que les justifica.

4. Es redueix de quatre anys a tres el termini de manteniment dels immobles en el patrimoni de les entitats, que constitueix un pressupòsit de l'aplicació del règim específic fiscal aplicable a les entitats.

5. Finalment, s'amplien les possibilitats que s'estableixin per reglament supòsits que permetin que els socis o els partícips facin aportacions en espècie.

D'altra banda, i aquest constitueix el segon objectiu d'aquesta Llei, s'autoritza l'alienació per part de l'Administració de l'Estat dels drets de crèdit que dimanen dels préstecs sense interès, anomenats suports financers i

ajuts econòmics personals, que va atorgar al seu dia l'Institut Nacional de l'Habitatge i, posteriorment, l'Institut per a la Promoció Pública de l'Habitatge, per tal de facilitar l'accés a l'habitatge social i a l'habitatge de protecció oficial, drets dels quals, actualment, n'és titular l'Estat.

La conjuntura econòmica actual aconsella fer aquesta operació que per la seva naturalesa i de conformitat amb el que disposa l'article 30 del Text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, n'exigeix l'autorització per una norma amb rang de llei.

Article primer.

Es fa una nova redacció de l'article 33 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que queda de la manera següent:

«1. Les institucions d'inversió col·lectiva no financeres que es creïn a l'empara d'aquesta Llei s'han d'ajustar en la seva constitució i modificació al que disposa l'article 8.

2. A aquestes institucions els és aplicable el règim general que preveu el títol anterior i, en particular, el que disposen els articles 31, 32 i 32 bis. Pel que fa al nombre mínim de socis o partícips i a la participació directa o indirecta d'un únic soci o partícip, és aplicable el règim general previst per a les institucions d'inversió col·lectiva de caràcter financer.

3. El principi de diversificació de riscos que estableix l'article 2.2 d'aquesta Llei, desenvolupat per l'article 4, s'ha d'adaptar, per reglament, a la naturalesa i els tipus d'inversions d'aquestes institucions.

4. Així mateix, en la determinació del seu règim jurídic, es poden establir per reglament, entre altres, especialitats en matèria de criteris de valoració, obligacions davant tercers, constitució de drets de garantia, drets de superfície i altres drets reals i concessions administratives sobre actius o béns integrants del seu patrimoni i subscripció i reembossament de participacions.

5. Les denominacions que es fixin per reglament per a les institucions d'inversió col·lectiva de caràcter no financer són privatives de les inscrites en els registres corresponents.

6. En els supòsits de societats i fons d'inversió immobiliària, cal establir per reglament, entre altres, les qüestions següents:

a) Els supòsits en què els socis o els partícips poden ser arrendataris dels béns immobles que n'integren l'actiu o el patrimoni, així com la possibilitat d'exercir qualsevol dret diferent del que es deriva de la condició de soci o partícip.

b) Les aportacions originàries o derivatives en espècie que puguin fer els socis o els partícips.

c) Les adquisicions de béns immobles en les diferents fases de construcció.

d) La possibilitat d'exceptuar el termini mínim per assolir els percentatges d'inversió en immobles.

e) La possibilitat d'exceptuar temporalment, tant en la constitució com posteriorment, el percentatge d'inversió que representi un únic immoble.

f) La flexibilització del còmput dels coeficients d'inversió.

g) En l'adquisició d'immobles d'habitatges acoïllits a protecció oficial, les condicions que permetin

el manteniment dels beneficis econòmics inherents al règim de protecció.

h) Els criteris de valoració.

7. Tractant-se de fons d'inversió immobiliària, els béns i els drets de què siguin titulars poden ser inscrits a nom seu al Registre de la propietat.»

Article segon.

Es fa una nova redacció de l'article 34 bis de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que queda redactat de la manera següent:

«Article 34 bis. *Règim fiscal de les societats d'inversió immobiliària.*

1. Les societats d'inversió immobiliària, amb caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres, l'objecte social exclusiu de les quals sigui la inversió en qualsevol tipus d'immoble de naturalesa urbana per ser arrendat i, a més, els habitatges, les residències d'estudiants i les residències de la tercera edat, en els termes que s'estableixin per reglament, que representin, conjuntament, com a mínim, el 50 per 100 del total de l'actiu, tenen el mateix règim de tributació que preveu el número 3 de l'article anterior per a les societats d'inversió mobiliària, amb independència que cotitzin o no a la borsa de valors. Així mateix, el fet que aquestes societats adquireixin habitatges destinats a l'arrendament té una bonificació del 95 per 100 de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, sens perjudici de les condicions que es puguin establir per reglament.

2. L'exclusivitat de l'objecte a què es refereix l'apartat anterior és compatible amb la cobertura per les societats dels diferents coeficients de liquiditat o d'inversió en valors que s'estableixin per reglament.

3. L'aplicació del règim fiscal que preveu aquest article requereix que els béns immobles que integren l'actiu de les societats d'inversió immobiliària no s'alienin fins que no hagin transcorregut tres anys des de la seva adquisició, llevat que, excepcionalment, hi hagi l'autorització expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. Les societats d'inversió immobiliària, amb caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres, que tinguin un objecte social diferent del que estableixen els números anteriors, tributen d'acord amb el règim general que preveu la legislació fiscal vigent.

5. Cal determinar per reglament els supòsits en què s'admet que els socis aportin immobles o altres drets a les societats d'inversió immobiliària, i el sistema de valoració. Per determinar l'increment o la disminució de patrimoni que es produeixi respecte del soci aportant, a efectes de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'ha de prendre com a valor de la transmissió el que resulti de la comprovació administrativa del valor dels béns o els drets aportats, d'acord amb el que preveu l'article 52 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.»

Article tercer.

Es fa una nova redacció de l'article 35 bis de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que queda redactat de la manera següent:

«Article 35 bis. *Règim fiscal dels fons d'inversió immobiliària.*

1. Els fons d'inversió immobiliària, amb caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres, l'objecte social exclusiu dels quals sigui la inversió en qualsevol tipus d'immoble de naturalesa urbana per ser arrendat i, a més, els habitatges, les residències d'estudiants i les residències de la tercera edat, en els termes que s'estableixin per reglament, que representin conjuntament, com a mínim, el 50 per 100 del total de l'actiu, tenen el mateix règim de tributació previst per als fons d'inversió mobiliària. Així mateix, l'adquisició d'habitatges destinats a l'arrendament pels fons, en virtut de qualsevol títol, té una bonificació del 95 per 100 de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, sens perjudici de les condicions que es puguin establir per reglament.

2. L'exclusivitat de l'objecte a què es refereix el número anterior és compatible amb el fet que els fons cobreixin els diferents coeficients de liquiditat o d'inversió en valors que s'estableixin per reglament.

3. L'aplicació del règim fiscal que preveu aquest article requereix que els béns immobles que integren l'actiu dels fons d'inversió immobiliària no s'alienin fins que no hagin transcorregut tres anys des de la seva adquisició, llevat que hi intervingui, amb caràcter excepcional, l'autorització expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. Els fons d'inversió immobiliària, amb el caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres, l'objecte social dels quals sigui diferent del que preveuen els números anteriors, tributen d'acord amb el règim general que preveu la legislació fiscal vigent.

5. Cal determinar per reglament els supòsits en què s'admet que els partícips aportin immobles i altres drets als fons d'inversió immobiliària, i el sistema de valoració. Per determinar l'increment o la disminució de patrimoni que es produeixi respecte del partícip aportant, a efectes de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'ha de prendre com a valor de la transmissió el que resulti de la comprovació administrativa del valor dels béns o els drets aportats, d'acord amb el que preveu l'article 52 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.»

Article quart.

Se suprimeix l'apartat 5 i es modifica l'apartat 6, que passa a ser l'apartat 5 de l'article 26 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que queda redactat de la manera següent:

«5. Tributen al tipus de l'1 per 100:

a) Les societats d'inversió mobiliària que regula la Llei 46/1984, de 26 de desembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, els valors representatius del

capital social de les quals estiguin admesos a negociació a la borsa de valors.

b) Els fons d'inversió mobiliària i els fons d'inversió en actius del mercat monetari que regula la Llei 46/1984, de 26 de desembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

c) Les societats d'inversió immobiliària i els fons d'inversió immobiliària que regula la Llei 46/1984, de 26 de desembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres, l'objecte exclusiu de les quals sigui la inversió en qualsevol tipus d'immoble de naturalesa urbana per ser arrendat i, a més, els habitatges, les residències d'estudiants i les residències de la tercera edat, en els termes que s'estableixin per reglament, que representin conjuntament, com a mínim, el 50 per 100 del total de l'actiu.

L'aplicació dels tipus de gravamen que preveu aquest apartat requereix que els béns immobles que integren l'actiu de les institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix el paràgraf anterior no s'alienin fins que no hagin transcorregut tres anys des de la seva adquisició, llevat que, amb caràcter excepcional, hi hagi l'autorització expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

d) El fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari que estableix l'article 25 de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.»

L'apartat 7 de l'article 26 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, passa a ser l'apartat 6.

Disposició addicional primera.

1. S'autoritza el Ministeri de Foment per cedir els crèdits hipotecaris de què és titular l'Administració General de l'Estat, que dimanen dels suports financers i dels ajuts econòmics personals que atorguen l'Institut Nacional de l'Habitatge i l'Institut per a la Promoció Pública de l'Habitatge amb la finalitat de facilitar l'adquisició d'habitatges socials i de protecció oficial, d'acord amb el Reial decret 2278/1976, de 16 de setembre, modificat pel Reial decret 2043/1977, de 5 d'agost; el Reial decret 1778/1978, de 23 de juny, i el Reial decret 3148/1978, de 10 de novembre.

2. El Ministeri de Foment pot fer ús d'aquesta autorització per fer la cessió esmentada mitjançant l'alienació directa pel preu que es pacti, amb l'informe previ de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

3. La cessió dels crèdits s'ha de fer globalment en escriptura pública i, d'acord amb el que disposa l'article 1528 del Codi Civil, implica la de les hipoteques que els garanteixen. El cessionari ha de notificar individualment la cessió als deutors.

Per inscriure, si s'escau, la cessió al Registre de la propietat, s'ha de presentar l'escriptura esmentada, juntament amb el certificat expedit pel cessionari en què es determinin les hipoteques corresponents als crèdits cedits.

Disposició addicional segona.

1. S'afegeixen tres nous paràgrafs a la lletra b) del número 1 de l'article 4 de la Llei 46/1984, de 26 de

desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, amb el text següent:

«No obstant això, en el cas d'obligacions emeses per entitats de crèdit l'import de les quals estigui garantit per actius que cobreixin suficientment els compromisos de l'emissió i que quedin afectats de manera privilegiada al reembossament del principal i al pagament dels interessos en cas de fallida de l'emissor, el límit es pot pujar al 25 per 100. En tot cas, tenen aquesta consideració els valors de renda fixa del mercat hipotecari que preveu la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.

El percentatge que preveu el paràgraf anterior també és aplicable a les inversions en valors emesos pels fons de titulització hipotecària que regula la Llei 19/1982, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària.

Les inversions totals d'una institució en els valors a què es refereixen els paràgrafs anteriors no poden superar el 80 per 100 dels seus actius.»

2. El paràgraf segon del número 3 de l'article 4 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, queda redactat de la manera següent:

«Tot i això, les institucions d'inversió col·lectiva queden autoritzades a invertir fins al 100 per 100 del seu actiu en els valors emesos pels ens a què es refereix aquest número, sempre que els valors d'una emissió no superin el 10 per 100 del seu saldo nominal.

En el cas de valors segregats a què es refereix el Reglament de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, a més del que precisa el paràgraf anterior, s'apliquen les regles següents:

1a Per als principals segregats, el percentatge del 10 per 100 a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de referir al saldo nominal en circulació del valor segregable —tant segregat com sense segregar— de què procedeixen els principals segregats.

2a Per als cupons segregats, l'import nominal de cada referència d'aquests valors en la cartera de la institució d'inversió col·lectiva no pot superar el 20 per 100 del saldo nominal potencial de cupons segregats amb la mateixa data de venciment. Per saldo nominal potencial s'entén l'import nominal màxim que podria assolir la referència de cupons segregats si se segreguessin tots els valors segregables que paguen cupó en la data esmentada.»

3. S'afegeix un nou article 23 bis a la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, amb el text següent:

«Es poden fusionar fons d'inversió mitjançant absorció o amb la creació d'un nou fons.

La iniciació del procediment requereix l'acord previ de la societat gestora i del dipositari dels fons que s'hagin de fusionar.

La fusió ha de ser prèviament autoritzada pel ministre d'Economia i Hisenda a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Els processos de fusió han de ser objecte de comunicació als participants perquè, en el termini d'un mes, a partir d'aquella, es pugui exercir el dret de

separació, amb reemboïssament dels participadors sense despesa, al valor de liquidació determinat d'acord amb l'article 20.2 corresponent al dia en què finalitzi el termini de l'exercici del dret de separació.»

4. S'afegeix un paràgraf al número 3 de l'article 28 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, no és procedent el dret de reemboïssament a què es refereix el paràgraf anterior quan la substitució de la societat gestora, l'efectuï una altra societat gestora del mateix grup, o com a conseqüència de la fusió o creació d'una nova societat gestora del mateix grup. En els supòsits esmentats abans, s'ha d'acreditar una continuïtat en la gestió en el moment de la sol·licitud de l'autorització que preveu el número 1 anterior.»

Disposició addicional tercera.

La disposició addicional vuitena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, queda de la manera següent:

«Disposició addicional vuitena. *Règim jurídic del Banc d'Espanya i dels fons de garantia de dipòsits en entitats de crèdit.*

El Banc d'Espanya, així com els fons de garantia de dipòsits en establiments bancaris, en caixes d'estalvi i en cooperatives de crèdit es regeixen per la seva legislació específica.»

Disposició addicional quarta.

S'autoritza el Govern a desplegar per reglament el que disposa aquesta Llei.

Disposició transitòria única.

Les entitats mercantils que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei exerceixin les activitats que regula aquesta Llei i compleixin els requisits d'inversió d'actius i altres d'exigits per a les institucions d'inversió col·lectiva immobiliària, disposen del termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per transformar-se, amb l'adaptació prèvia dels seus estatuts al que estableix la dita Llei, en alguna de les institucions d'inversió col·lectiva de caràcter no financer; les operacions de transformació s'assimilen al que disposa el capítol VIII del títol VIII de la Llei 43/1995, de l'impost sobre societats.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 1 de juliol de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

15584 *LLEI 21/1998, d'1 de juliol, per la qual es crea el Consell General de Col·legis de Fisioterapeutes.* («BOE» 157, de 2-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals, modificada per les lleis 74/1978, de 26 de desembre, i 7/1997, de 14 d'abril, estableix que, quan en una determinada professió hi hagi diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional, s'ha de constituir un consell general de col·legis, que s'ha de crear mitjançant una llei de l'Estat, d'acord amb el que preveu la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic.

La situació abans descrita es produeix en l'actualitat amb relació a la professió de fisioterapeuta, el corresponent títol oficial de diplomad universitari de la qual va ser creat pels reials decrets 2965/1980, de 12 de desembre, i 1414/1990, de 26 d'octubre, per la qual cosa és procedent constituir mitjançant aquesta norma el corresponent Consell General de Col·legis de Fisioterapeutes.

Article 1. *Creació.*

Es crea el Consell General de Col·legis de Fisioterapeutes com a corporació de dret públic que té personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats d'acord amb la Llei.

Article 2. *Relacions amb l'Administració General de l'Estat.*

El Consell General de Col·legis de Fisioterapeutes es relaciona amb l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició transitòria primera. *Comissió Gestora.*

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de constituir la Comissió Gestora composta per un representant de cada un dels col·legis oficials de fisioterapeutes existents al territori nacional, sempre que hagin estat o siguin formalment creats per la comunitat autònoma corresponent.

2. La Comissió Gestora ha d'elaborar, en el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els Estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis de Fisioterapeutes, que han d'incloure les normes de constitució i funcionament d'aquests òrgans, amb la determinació expressa de la competència independent, encara que coordinada, de cadascun d'ells.

3. Els Estatuts provisionals s'han de remetre al Ministeri de Sanitat i Consum, que ha de verificar-ne l'adequació a la legalitat i ordenar-ne, si s'escau, la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».